

Dómsmálaráðuneytið
Borgartúni 26
105 Reykjavík

Reykjavík, 25. ágúst 2023

Tilvísun: 2023071183/IAH

Efni: Umsögn Persónuverndar um áform um endurskoðun persónuverndarlaga

1.

Persónuvernd vísar til áforma um breytingar á persónuverndarlögum, sem birt voru í samráðsgátt stjórnvalda 18. júlí 2023.

Í framangreindum áformum er lagt til að tilteknum ákvæðum laga nr. 90/2018, um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga og laga nr. 75/2019, um vinnslu persónuupplýsinga í löggæslutilgangi verði breytt. Vísað er til þess að á þeim tíma sem liðinn sé frá gildistöku framangreindra laga hafi komið í ljós að skýra þurfi nokkur ákvæði þeirra nánar eða breyta, m.a. til þess að ákvæðin verði framkvæmanleg, sbr. 4. mgr. 17. gr. laga nr. 90/2018, og til að gæta jafnræðis meðal ábyrgðar- og vinnsluaðila þegar kemur að gjaldtöku vegna eftirlits, sbr. 40. gr. laga nr. 90/2018 og lög nr. 75/2019. Þá kemur fram að 24. mars 2022 hafi fallið dómur Evrópuðómstólsins í máli nr. C-245/20 sem hafi haft það í för með sér að Persónuvernd telji stofnunina ekki bera til að fjalla um vinnslu persónuupplýsinga sem framkvæmd er af dómstólum í sambandi við birtingu dómsúrlausna á Netinu þar sem sú vinnsla er tengd beitingu dómstóla á dómssvaldi sínu. Í áformunum segir að í ljósi þess sé tilefni til að endurskoða gildissvið persónuverndarlaga hvað varðar vinnslu persónuupplýsinga hjá dómstólum þegar þeir fara með dómssvald sitt og hvernig haga eigi eftirliti með vinnslu persónuupplýsinga á þeirra vegum.

2.

Með bréfi Persónuverndar til dómsmálaráðuneytisins, dags. 16. nóvember 2021 lagði stofnunin fram beiðni um breytingar á lögum nr. 90/2018 um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga. Í kjölfarið voru drög að frumvarpi til laga um breytingu á lögum um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga og lögum um vinnslu persónuupplýsinga í löggæslutilgangi (þskj. 559, 476. mál á 153. löggjafarþingi) unnin í dómsmálaráðuneytinu og kom stofnunin að gerð þess á fyrri stigum.

Í fyrrnefndu bréfi Persónuverndar er að finna upptalningu á þeim breytingum sem stofnunin taldi að gera þyrfti á lögum nr. 90/2018. Tillögunum var skipt í tvennt, annars vegar var um að ræða einfaldar breytingar á persónuverndarlögum og öðrum lögum sem væru til þess fallnar að draga úr álagi á stofnuninni og léttu undir starfseminni og hins vegar var um að ræða flóknari lagabreytingar sem þörfuðust aðkomu fleiri hagsmunaaðila.

Hluti þeirra breytingartillagna sem Persónuvernd hafði útlistað í bréfinu voru lagðar til með fyrrnefndu frumvarpi, en þær lutu að málsmeðferð kvartana hjá Persónuvernd, þvingunarúrræðum og gjaldtökuheimildum stofnunarinnar og undanþágum frá upplýsinga- og aðgangsrétti skráðra einstaklinga. Persónuvernd veitti umsögn um frumvarpið, dags. 8. desember 2022.

Í nefndaráli með breytingartillögu um frumvarpið frá allsherjar- og menntamálanefnd, dags. 23. mars 2023, var lagt til að flestir þættir frumvarpsins biðu endurskoðunar á persónuverndarlögunum sem nefndin taldi mikilvægt að myndi fara fram. Hins vegar var lagt til að ákvæði 3. gr. frumvarpsins sem varðaði einföldun málsmeðferðar kvartana hjá Persónuvernd, yrði samþykkt. Með lögum nr. 16/2023, um breytingu á lögum um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga, nr. 90/2018 (málsmeðferð) var breytingartillagan samþykkt.

Með hliðsjón af því áréttar Persónuvernd nú fyrri tillögur sínar við endurskoðun laga nr. 90/2018 og 75/2019.

Tillögur er varða lög nr. 90/2018:

1. Ákvæði 4. mgr. 4. gr. – gildissvið gagnvart dómstólum

Í kjölfar dóms Evrópudómstólsins frá 24. mars 2022 í máli nr. C-245/20 sendi Persónuvernd dómsmálaráðuneytinu minnisblað, dags. 9. júní 2022. Í minnisblaðinu er að finna ýtarlega umfjöllun um gildissvið persónuverndarlaga og vinnslu persónuupplýsinga hjá dómstólum þegar þeir fara með dómssvald sitt og hvernig haga skuli eftirliti með vinnslu persónuupplýsinga á þeirra vegum. Þá var jafnframt höfð hliðsjón af niðurstöðum skýrslu Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar um persónuvernd hjá dómstólum í minnisblaðinu.

Vísar Persónuvernd til þess sem fram kemur í minnisblaðinu um þetta atriði (sjá kafla I., II., III. og V. kafla) og ítrekar þau sjónarmið og þær tillögur sem þar eru lagðar fram í tengslum við þá breytingu á ákvæði 4. mgr. 4. gr. laganna sem þörf er á.

2. Ákvæði 5. mgr. 4. gr. – gildissvið gagnvart Alþingi, stofnunum og rannsóknarnefndum þess

Í 5. mgr. 4. gr. laga nr. 90/2018 segir að lögin og reglugerðin gildi ekki um vinnslu persónuupplýsinga sem fram fer í tengslum við störf Alþingis og stofnana og rannsóknarnefnda þess. Umræddu ákvæði var bætt inn í meðförum þingsins á þann veg að það næði ekki eingöngu til þess þegar Alþingi færi með löggjafarvaldið heldur einnig til starfsemi stofnana þingsins, svo sem umboðsmanns Alþingis og Ríkisendurskoðunar. Persónuvernd telur að sömu sjónarmið eigi við um Alþingi og stofnanir þess og um dómstóla skv. framangreindri umfjöllun. Er í því sambandi að nefna að í reglugerð (ESB) 2016/679 er ekki gert ráð fyrir sömu undanþágum varðandi löggjafarþing og varðandi dómstóla, sbr. t.d. f-lið 1. mgr. 23. gr. reglugerðarinnar. Með sama hætti og varðandi dómstóla ætti eftirlit Persónuverndar þó ekki að ná til þeirrar starfsemi sem heyrir undir tilgreindar stofnanir að því leyti sem nauðsynlegt er til að standa vörð um þrígreiningu ríkisvaldsins.

Um framangreint atriði var jafnframt fjallað í bréfi Persónuverndar, dags. 16. nóvember 2021.

3. Ákvæði 2. mgr. 7. gr. – breyting ákvæðis til samræmis við reglugerðina

Um þennan lið vísast til umfjöllunar í áðurnefndu minnisblaði Persónuverndar, dags. 9. júní 2022. Í kafla IV segir:

„Í 2. mgr. 7. gr. laga nr. 90/2018 er að finna ákvæði um landfræðilegt gildissvið. Því er ætlað að endurspegla ákvæði 3. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 þar að lútandi, sem segir að reglugerðin gildi um vinnslu ábyrgðaraðila eða vinnsluaðila, sem ekki hefur staðfestu innan gildissvæðis reglugerðarinnar, á persónuupplýsingum um einstaklinga innan þess þegar um ræðir tilteknar vinnslutegundir. Í þessu felst að reglugerðin gildir því aðeins um erlenda aðila að um ræði þessar tegundir vinnslu, þ.e. annars vegar þegar skráðum einstaklingum innan gildissvæðisins er boðin vara eða þjónusta og hins vegar þegar haft er eftirlit með hegðun þeirra að svo miklu leyti sem hegðunin á sér stað innan gildissvæðisins. Upphaf 2. mgr. 7. gr. laga nr. 90/2018 má hins vegar skilja svo að lögin og reglugerðin gildi um vinnslu þeirra sem ekki hafa staðfestu innan gildissvæðisins óháð því hvaða vinnslutegund um ræðir „eða þegar vinnslustarfsemin“ tengist framangreindum tveimur vinnslutegundum. Þetta orðalag er óþjálmt og ekki í samræmi við fyrrgreint ákvæði 3. gr. reglugerðarinnar. Það gæti jafnvel skilist á þann veg að þegar aðilar hafa staðfestu innan EES gildi löggjöfin því aðeins að um ræði umræddar vinnslutegundir.“

Í framhaldi er vísað til þess að Persónuvernd telur þörf á að endurskoðað verði orðalag í upphafi 2. mgr. 7. gr. laga nr. 90/2018, um landfræðilegt gildissvið laganna og reglugerðarinnar. Þá segir í V kafla:

„Leggur stofnunin til að eftirfarandi texti falli brott:

„Lög þessi og reglugerðin gilda um vinnslu persónuupplýsinga um skráða einstaklinga sem eru hér á landi sem fer fram í starfsemi ábyrgðaraðila eða vinnsluaðila, sem ekki hefur staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu, eða þegar vinnslustarfsemin tengist því að:“

Í stað þessa texta leggur Persónuvernd til eftirfarandi orðalag:

„Lög þessi og reglugerðin gilda um vinnslu persónuupplýsinga um skráða einstaklinga sem eru hér á landi þegar vinnslan fer fram í starfsemi ábyrgðaraðila eða vinnsluaðila, sem ekki hefur staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu, og vinnslustarfsemin tengist því að:“

4. Ákvæði 4. og 5. mgr. 17. gr.

Persónuvernd hefur áður lagt fram tillögur að breytingum á ákvæðum 4. og 5. mgr. 17. gr. laga nr. 90/2018 í 4. og 5. kafla í bréfi stofnunarinnar til dómsmálaráðuneytisins, dags. 16. nóvember 2021. Í 1. gr. frumvarps til laga um breytingu á lögum um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga og lögum um vinnslu persónuupplýsinga í löggæslutilgangi (þskj. 559, 476. mál á 153. löggjafarþingi) var lögð fram tillaga að breytingu á 1. málsl. 4. mgr. 17. gr. laga nr. 90/2018, en efni tillögunnar var að einhverju leyti frábrugðin tillögu Persónuverndar. Líkt og fyrr segir náðu ekki allar tillögur frumvarpsins fram að ganga og var þetta ein þeirra.

Persónuvernd áréttar það sem hún hefur áður sagt um þörf á endurskoðun 4. mgr. 17. gr. laganna. Í ljósi alls framangreinds hefur Persónuvernd ákvæði 4. og 5. mgr. 17. gr. laga nr. 90/2018 til frekari skoðunar og mun koma með athugasemdir þar að lútandi á síðara stigi.

5. Ákvæði 40. gr. um gjaldtöku – breyting ákvæðis

Um þennan lið vísast til umfjöllunar á bls. 7 í bréfi Persónuverndar, dags. 16. nóvember 2021.

Framangreind tillaga var jafnframt lögð til með umsögn Persónuverndar, dags. 8. desember 2022. Persónuvernd áréttar þau sjónarmið sem þegar hafa komið fram, skv. framangreindu, um að mikilvægt sé að gætt verði jafnræðis milli ábyrgðar- og vinnsluaðila hvað varðar gjaldtökuheimildir stofnunarinnar.

6. Ákvæði 3. mgr. 38. gr. og 45. gr. – breyting ákvæða

Um þennan lið vísast til umfjöllunar á bls. 8 í bréfi Persónuverndar, dags. 16. nóvember 2021. Þar segir:

„Í 45. gr. laga nr. 90/2018 er Persónuvernd veitt heimild til að leggja á dagsektir ef ekki er farið að fyrirmælum hennar samkvæmt 6., 7. og 9. tölul. 42. gr. laganna. Við beitingu laganna frá gildistöku þeirra hafa komið í ljós vankantar á ákvæðinu sem Persónuvernd telur brýnt að verði lagfærðir. Þá segir 3. mgr. 38. gr. að stjórn Persónuverndar taki ákvarðanir um álagningu dagseкта.

Í fyrsta lagi er það mat Persónuverndar að ekki sé þörf á aðkomu stjórnar við ákvarðanatöku um álagningu dagseкта. Um er að ræða lögbundið þvingunarúrræði sem grundvallast á fyrri afskiptum Persónuverndar. Þar sem það getur verið mjög þungt í vöfum að stjórn taki ákvörðun um beitingu þessa úrræðis ætti það, að mati Persónuverndar, að falla undir ábyrgð forstjóra á daglegum rekstri stofnunarinnar. Persónuvernd leggur því til að ákvæði 3. mgr. 38. gr. laganna verði breytt til samræmis við framangreint. Rétt er að taka fram að stjórn Persónuverndar er sammála um að nauðsynlegt sé að gera umrædda breytingu.

Í öðru lagi er það mat Persónuverndar að bæta þurfi við heimild Persónuverndar til að leggja á dagsektir sé ekki orðið við beiðnum Persónuverndar um aðgang að gögnum eða húsnæði, sbr. 5. og 6. tölul. 1. mgr. 41. gr. laga nr. 90/2018. Í framkvæmd hefur það sýnt sig að einna helst reynir á að beita þurfi þvingunarúrræðum þegar svör berast ekki frá ábyrgðaraðila/vinnsluaðila eða stofnuninni er neitað um aðgang að húsnæði eða gögnum. Miðað við þann lagaramma sem Persónuvernd starfar eftir í dag er eina úrræðið að leggja á stjórnvaldssekt, sem telst mun meira íþyngjandi úrræði en dagsektir.“

Jafnframt er vísað til umsagnar Persónuverndar, dags. 8. desember 2022, við frumvarp til laga um breytingu á lögum um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga og lögum um vinnslu persónuupplýsinga í löggæslutilgangi (pskj. 559, 476. mál á 153. löggjafarþingi). Í umsögninni segir m.a. að afar sjaldgæft sé að dagsektir þurfi að innheimta, en þau tilvik sem slíkt hafi verið talið nauðsynlegt í yfir 20 ára sögu Persónuverndar séu teljandi á fingrum annarrar handar. Þá sýnir reynslan að í langflestum tilvikum nægir að taka fram að stofnunin hafi heimildir til að leggja á dagsektir til að knýja fram hlítinu við lögin eða fyrirmæli stofnunarinnar.

7. Nýtt ákvæði um gervimyndavélar í lögum nr. 90/2018

Persónuvernd hefur áður lagt fram tillögu um að nýju ákvæði verði bætt við lög nr. 90/2018 um gervimyndavélar, sbr. umfjöllun á bls. 7 í bréfi stofnunarinnar til dómsmálaráðuneytisins, dags. 16. nóvember 2021. Það er mat Persónuverndar að skoða þurfi betur hvort tilefni sé til að setja slíkt ákvæði í lögin.

Tillaga er varðar lög nr. 75/2019:

8. Nýtt ákvæði um gjaldtökuheimild vegna eftirlits á grundvelli laga nr. 75/2019

Í áðurnefndu frumvarpi til laga um breytingu á lögum um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga og lögum um vinnslu persónuupplýsinga í löggæslutilgangi (pskj. 559, 476. mál á 153. löggjafarþingi) var lagt til að sett væri í lög nr. 75/2019, um vinnslu persónuupplýsinga í löggæslutilgangi, heimild til handa ráðherra að setja gjaldskrá sem mælir fyrir um gjald sem ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili skuli greiða Persónuvernd fyrir þann kostnað sem hlýst af eftirliti með því að hann fullnægi skilyrðum sömu laga og reglna sem settar eru samkvæmt þeim eða einstökum fyrirmælum. Með gjaldskránni verði einnig

heimilt að kveða á um að ábyrgðaraðili eða vinnsluaðili greiði kostnað við úttekt á starfsemi við undirbúning útgáfu vinnsluleysis og annarrar afgreiðslu.

Athugasemdir Persónuverndar við framangreint ákvæði er að finna í umsögn stofnunarinnar vegna frumvarpsins, dags. 8. desember 2022, og eru þær ítrekaðar. Nánar tiltekið er að mati Persónuverndar nauðsynlegt að samræmis gæti milli laga nr. 90/2018 og 75/2019 hvað varðar ákvæði um gjaldtöku vegna þess kostnaðar sem hlýst af eftirliti stofnunarinnar. Ákvæðið felur ekki í sér nýmæli, þar sem gjaldtökuheimild hafi verið í 4. mgr. 37. gr. eldri persónuverndarlaga, nr. 77/2000, sem giltu meðal annars um þá vinnslu persónuupplýsinga sem nú er kveðið á um í lögum nr. 75/2019. Samskonar ákvæði er að finna í 40. gr. laga um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga, nr. 90/2018.

3.

Í áður nefndu bréfi Persónuverndar, dags. 16. nóvember 2021, er jafnframt að finna tillögur um lagabreytingar sem þarfnast aðkomu fleiri hagsmunaaðila, s.s. vegna vinnslu persónuupplýsinga í vinnuréttarsambandi o.fl. Auk þess eru þær tillögur í sumum tilvikum ekki eingöngu bundnar við málefnasvið dómsmálaráðuneytisins og því ljóst að aðkomu fleiri ráðuneyta gæti verið þörf. Verða þær tillögur sem Persónuvernd telur að enn þarfnist skoðunar útlistaðar hér í framhaldi.

1. Ákvæði 2. mgr. 41. gr. um liðsinni lögreglu

Um þennan lið vísast til umfjöllunar á bls. 7 í bréfi Persónuverndar, dags. 16. nóvember 2021. Þar segir:

„Í 2. mgr. 41. gr. segir að Persónuvernd geti óskað eftir liðveislu lögreglu ef einhver leitast við að hindra hana í eftirlitsstörfum sínum. Í framkvæmd hefur nokkrum sinnum þurft að leita liðsinnis lögreglu, einkum þegar um er að ræða mál sem tengjast eftirlitsmyndavélum og því að haldleggja/fjarlægja eftirlitsmyndavélar. Í óformlegum samtölum við lögreglu hefur komið fram að lögreglu þyki ákvæði 2. mgr. 41. gr. helst til óljóst þannig að hún geti beitt valdi sínu gagnvart borgurunum á grundvelli þess. Persónuvernd óskar eftir því að tekið verði upp formlegt samtál við lögreglu til að ákvæðið fullnægi þeim kröfum sem gera þarf til slíkra heimilda. Í þessu sambandi þarf að hafa hugfast að aðkoma lögreglu getur hér átt við inngrip hjá opinberum aðila, fyrirtækjum eða á einkaheimilum.“

2. Sérákvæði um vinnslu persónuupplýsinga í vinnuréttarsambandi

Um þennan lið vísast til umfjöllunar á bls. 5 og 6 í bréfi Persónuverndar, dags. 16. nóvember 2021, þar sem jafnframt er vísað í umsögn Persónuverndar frá 9. febrúar 2021. Umsögnin var unnin að beiðni dómsmálaráðuneytisins frá 8. desember 2020 um umsögn vegna erindis Samtaka atvinnulífsins o.fl., dags. 10. júlí 2020, um breytingar á persónuverndarlögum. Í umfjölluninni segir:

„Í erindi SA er lagt til að lögfest verði áþekkt ákvæði og finna má í 12. gr. dönsku persónuverndarlaganna um vinnslu upplýsinga í atvinnutengdu samhengi. Persónuvernd tekur undir þau sjónarmið sem reifuð eru í erindi SA um að þörf sé á ítarlegri ákvæðum um vinnslu persónuupplýsinga í vinnuréttarsamböndum. Í því samhengi bendir Persónuvernd t.a.m. á álit stofnunarinnar frá árinu 2013 í máli nr. 2013/315 varðandi vinnslu persónuupplýsinga í tengslum við framkvæmd vímuefnaprófana en þar benti stofnunin á að þörf væri á nánari ákvæðum í lögum og reglugerðum um hvenær slíkar prófanir væru heimilar. Þá fær stofnunin reglulega kvartanir og önnur erindi frá starfsmönnum og stéttarfélögum vegna rafrænnar vöktunar (eftirlitsmyndavéla) á

vinnustöðum og meðferðar tölvupósts við starfslok. Í raun má segja að kvartanir vegna eftirlitsmyndavéla séu einn af stærstu efnisflokkum kvartana hjá Persónuvernd og hugsanlega væri hægt að draga úr fjölda þeirra með skýrum reglum þar um.

Persónuvernd telur þó að betur færi á því að ákvæði er lúta eingöngu að vinnslu persónuupplýsinga í vinnuréttarsamböndum væri almennt að finna í þeim lögum sem lúta sérstaklega að vinnurétti, á svipaðan hátt og gert hefur verið í Noregi, t.d. í lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

Þá telur Persónuvernd rétt að benda á að í tillögu samtakanna um nýtt ákvæði er samhliða vísað til samþykkis, lagaheimildar og lögmætra hagsmuna sem heimildar fyrir vinnslu. Persónuvernd telur því rétt að áréttu að ákvæði sem mæla fyrir um samþykki starfsmanna fyrir tiltekinni vinnslu geta skotið skökku við gagnvart persónuverndarlögum, þar sem þau lög gera ráð fyrir að samþykki sé frjálst og óháð þegar það er veitt. Í vinnuréttarsambandi verður sjaldnast talið að slíkar aðstæður séu til staðar, þegar slíkt samband hefur á annað borð komist á. Persónuvernd hefur hins vegar lýst þeirri skoðun sinni á ýmsum vettvangi að eðlilegt geti verið að aflað sé viljayfirlýsingar hins skráða við tilteknar aðstæður. Persónuvernd telur því nauðsynlegt að skoða framangreinda tillögu nánar og hvernig hún gagnist best í framkvæmd.

Loks er Persónuvernd reiðubúin að veita sérfræðiaðstoð við samningu nýrra ákvæða hvað þetta varðar ef þess er óskað.“

Segir svo að lokum:

„Þá er það einnig afstaða Persónuverndar að slík ákvæði væru mjög til bóta á tilteknum sviðum vinnuréttar, s.s. í tengslum við eineltismál og mál tengd kynferðislegri áreitni og ofbeldi á vinnustað. Persónuvernd berast reglulega kvartanir í tengslum við afgreiðslu slíkra mála og þeirri vinnslu persónuupplýsinga sem liggur oft að baki úrvinnslu slíkra mála. Skýr ákvæði í lögum væru því til þess fallin að draga úr álagi á Persónuvernd.“

3. Hýsing og skráning erlendra vefsíðna á Íslandi

Um þennan lið vísast til umfjöllunar á bls. 9 í bréfi Persónuverndar, dags. 16. nóvember 2021. Þar segir:

„Í framkvæmd ber þó nokkuð á því að aðstoðar Persónuverndar sé leitað í gegnum samræmingarkerfi persónuverndarreglugerðarinnar vegna erlendra vefsíðna sem eru skráðar og hýstar á Íslandi í gegnum sk. skúffufyrirtæki á borð við OrangeWebsite, Withheld for Privacy o.fl. Skráningin fer fram í krafti þess að tjáningarfrelsi á Íslandi sé ríkara en annars staðar þekkist í heiminum. Persónuvernd hefur reynt ítrekað að fá upplýsingar frá þeim fyrirtækjum sem hér um ræðir, en lítið er um svör og valdheimildir stofnunarinnar takmarkaðar þegar engin svör berast. Þá hefur Persónuvernd einnig fengið upplýsingar um að lögreglu gangi illa að taka niður síður sem þessar, þegar þær innihalda ólöglegt efni (hatursorðræða, sala fíkniefna, hryðjuverkasamtök o.fl.). Þau mál sem Persónuvernd fær á sitt borð varða ýmis eldfim mál erlendis, s.s. refaveiðar í Bretlandi, tjáningarfrelsi fjölmiðlamanna o.fl. Persónuvernd er því í mjög erfiðri stöðu að geta ekki aðstoðað þær stofnanir sem til hennar leita með kvartanir einstaklinga yfir birtingu upplýsinga á vefsíðum sem þessum.

Persónuvernd óskar því eftir að dómsmálaráðuneyti taki upp samtal við önnur ráðuneyti um endurskoðun þeirra laga sem mál sem þessi varða þannig að bæði grundvallarréttindi til tjáningarfrelsis og friðhelgi einkalífsins séu tryggð. Í tengslum við framangreint munu Persónuvernd, í samstarfi við ríkislögreglustjóra, Fjarskiptastofu og ríkissaksóknara senda síðar í þessari viku minnisblað til dómsmálaráðuneytis, samgöngu- og sveitarstjórnarráðuneytis og atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytis, þar sem m.a. er óskað eftir stofnun vinnuhóps til að gera tillögur að lagabreytingum hvað þetta varðar.“

Persónuvernd vekur athygli á að frá því að framangreint bréf var ritað í lok árs 2021 hefur stofnuninni borist fjöldi fyrirspurna frá evrópskum systurstofnunum og öðrum persónuverndarstofnunum um vefsíður sem virðast skráðar og hýstar með framangreindum hætti. Persónuvernd ítrekar því fyrri athugasemdir sínar um mikilvægi þess að brugðist verði við framangreindum vanda sem fyrst.

4. Breyting á lögum um vísindarannsóknir á heilbrigðissviði

Í bréfi, dags. 16. nóvember 2021, kom fram umfjöllun um það mat Persónuverndar að breytinga væri þörf á lögum um vísindarannsóknir á heilbrigðissviði. Í ljósi hins almenna hlutverks dómsmálaráðuneytisins við mótun löggjafar um vernd persónuupplýsinga vakti Persónuvernd athygli ráðuneytisins á þörf slíkra breytinga, þrátt fyrir að mótun og framlagning þeirra félli undir verkswið heilbrigðisráðuneytisins.

Persónuvernd vekur athygli á að minnisblað hefur verið sent heilbrigðisráðuneytinu þar sem lagðar eru fram tillögur að breytingu á lögum nr. 44/2014 um vísindarannsóknir á heilbrigðissviði.

Persónuvernd áskilur sér rétt til að koma á framfæri frekari athugasemdum við frumvarpsdrög og þinglega meðferð málsins ef stofnunin telur þörf á. Verði frekari umsagnar óskað um einstök atriði verður hún fúslega veitt og er stofnunin reiðubúin að koma frekar að gerð frumvarpsins verði þess óskað.

 F.h. Persónuverndar,
Steinunn Birna Magnúsdóttir

Inga Amal Hasan

